

عنوان مقاله:

جهل حکمی و جهل موضوعی در جرایم موجب حدود و قصاص نوجوانان

محل انتشار:

فصلنامه اندیشه حقوقی، دوره 2، شماره 6 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

علیرضا صادقی نیارکی - دانشجوی دکتری حقوق جزا و جرم شناسی دانشگاه مازندران، مازندران، ایران

خلاصه مقاله:

دوران کودکی و نوجوانی مرحله ای تاثیرگذار و حساس در زندگی هر فرد است و قانون گذاران با درک این حساسیت، تلاش می کنند تا با توجه به تفاوت های موجود میان این گروه و گروه بزرگسالان، حقوق و تکالیف متمایزی را برای آن ها در نظر بگیرند. در قانون مجازات اسلامی نیز این امر مورد توجه قانون گذاران بوده است و نظام افتراقی برای پاسخ دهی به جرایم این دسته پیش بینی شده است. از جمله این موارد، ماده ۹۱ قانون مجازات اسلامی است که به بحث رشد جزایی، جهل حکمی و جهل موضوعی، در جرایم موجب حدود و قصاص نوجوانان پرداخته است. از آنجا که قانون گذار در مواد عمومی، یعنی مواد ۱۴۴ و ۱۵۵ از قانون مجازات اسلامی، به بحث جهل موضوعی و حکمی در جرایم بزرگسالان پرداخته است، ذکر دوباره این موارد در ماده ۹۱، در نگاه اول، زائد و بی معنا به نظر می رسد. اما با توجه به سیاست افتراقی و مبتنی بر تخفیف قانون گذار در واکنش به جرایم اطفال و نوجوانان، به نظر می رسد ماده ۹۱ در مقام بسط و گسترش مفهوم جهل موضوعی و جهل حکمی در جرایم موجب حدود و قصاص نوجوانان است تا از این طریق، در برخورد با نوجوانان بزهکار، نسبت به بزرگسالان بزهکار، تخفیف بیشتری اعمال کند.

کلمات کلیدی:

نوجوانان، بزهکاری، حدود و قصاص، جهل حکمی، جهل موضوعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1422185>

